

Teza: bezwzględna podstawa uchylecia orzeczenia

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Białymstoku po otrzymaniu zażalenia pokrzywdzonego na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego odmawiającego wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, nie był uprawniony do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i również nie miał prawa orzekać o winie.

WO-81/18

ORZECZENIE

z dnia 31 lipca 2018 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: S WSD Elżbieta Gajda – Krynicka /sprawozdawca/

Sędziowie: S WSD Małgorzata Sajdak

S WSD Cezary Andruszewski

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 lipca 2018r.

sprawy radcy prawnego J. S.

obwinionego o przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 oraz art. 11 ust. 1 ustawy o radcach prawnych

z powodu odwołania obwinionego J. S. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku z dnia 26.02. 2018r sygn. akt OSD 25/2016

orzeka:

1.

uchyla zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Białymstoku z dnia 26.02.2017r i dotychczasowe postępowanie przed tym Sądem umarza,

2.

przekazuje sprawę Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu w Białymstoku w celu rozpoznania zażalenia M. K. na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Białymstoku z dnia 24.03.2016r o umorzeniu dochodzenia w sprawie RZ.D. 36/2014

rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w wysokości 1300,00 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta złotych) pozostawia Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku

UZASADNIENIE

Wydanym orzeczeniem przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku radca prawny J. S. został uznany za winnego, że będąc pełnomocnikiem procesowym rodziny C. w procesach w których występował po przeciwnych stronach sporów M. K. — pokrzywdzony, nadużył przy wykonywaniu czynności

zawodowych wolności słowa i pisma ponad granicę określoną przepisami prawa i potrzebą w toczących się procesach cywilnym i karnym przed Sądem Rejonowym w Przasnyszu i Sądem Okręgowym w Ostrołęce oraz Sądem Okręgowym w Warszawie,

co stanowi przewinienie z art. 64 ust. 1 oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych i wymierzył mu karę dyscyplinarną upomnienia oraz obciążył go kosztami postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1000,00 zł.

Od orzeczenia odwołanie wniósł obwiniony radca prawny zarzucając :

1.

rażącą obrazę prawa procesowego, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, poprzez naruszenie art. 14 § 1 kpk w zw. z art. 68¹ ustawy o radcach prawnych, art. 329 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, art. 437 kpk, art. 70² ust.1a ustawy o radcach prawnych, poprzez wydanie orzeczenia bez skargi uprawnionego oskarżyciela - brak wniosku o ukaranie rzecznika dyscyplinarnego, procedowanie jako sąd I instancji e sytuacji, gdy przedmiotem rozpoznania było zażalenie na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, a Sąd orzekał jako Sąd odwoławczy, w konsekwencji czego wydał orzeczenie zamiast postanowienia z rozstrzygnięciem przewidzianym w art.437 kpk,

2.

rażącą obrazę prawa procesowego, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, poprzez naruszenie przepisu art. 439 § 1 pkt 8 kpk w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych i wydanie orzeczenia w przedmiocie deliktu dyscyplinarnego,

3.

obrazę prawa materialnego a mianowicie przepisów art. 11 ust. 1, art. 64 ust. 1, art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych poprzez uznanie radcy prawnego J. S. winnym czynów opisanych w zaskarżonym orzeczeniu i wymierzenia kary upomnienia w sytuacji gdy działanie radcy prawnego nie wyczerpuje znamion przewinienia dyscyplinarnego.

Wskazując na powyższe uchybienia radca prawny J. S. wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu OIRP w Białymstoku.

Rozpatrując odwołanie Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Po zapoznaniu się z aktami Sądu I instancji wynika, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Białymstoku wydał orzeczenie pomimo braku wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Zgodnie z treścią art. 68¹ ustawy o radcach prawnych postępowanie dyscyplinarne wszczyna wniosek o ukaranie złożony przez rzecznika dyscyplinarnego lub Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego.

Wobec powyższego, aby sąd dyscyplinarny wszczął postępowanie dyscyplinarne musi być wcześniej złożony wniosek uprawnionego oskarżyciela, którym jest rzecznik dyscyplinarny.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Białymstoku po otrzymaniu zażalenia pokrzywdzonego M. K. na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego odmawiającego wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, nie był uprawniony do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i również nie miał prawa orzekać o winie.

Obowiązkiem OSD było rozpoznanie zażalenia pokrzywdzonego M. K. i utrzymanie w mocy bądź uchylenie zaskarżonego postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego. Sąd I instancji dopuścił się uchybienia o którym mowa w art. 439 § 1 pkt 9 kpk w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych.

W tej sytuacji orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Białymstoku należało uchylić a postępowanie umorzyć gdyż wobec braku właściwego wniosku o jego wszczęcie jest niedopuszczalne.

Ze względu na fakt, że zażalenie pokrzywdzonego nie zostało właściwie rozpoznane, Wyższy Sąd Dyscyplinarny przekazał sprawę Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu

Okręgowej Izby Radców Prawnych w Białymstoku w celu rozpoznania wymienionego środka zaskarżenia.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr. (...).